

Japanse films zonder spoken

Dejima Japanese Film Festival.

In: Het Ketelhuis, Amsterdam (3 t/m 5 november); Cinerama, Rotterdam (8 t/m 11 november); Louis Hartlooper Complex, Utrecht (10 t/m 12 november).

Door ANDRÉ WAARDENBURG

Op het Dejima Japanese Film Festival draaien 22 recente Japanse films die een dwarsdoorsnede bieden van wat er zoal in Japan gemaakt wordt. Daarnaast heeft het festival het expliciete doel te laten zien dat er meer is dan de Japanse genrefilm, die momenteel zo'n opleving kent met vooral de eindeloze reeks spookverhalen. Geen spoken dus in het Ketelhuis, maar artistiek verantwoorde producties.

Hiroki Ryuichi wordt geëerd met een retrospectief en van veelfilmer Miike Takashi zijn twee films te zien. In de openingsfilm, *The Whispering of the Gods*, daagt de hoofdpersoon god en het publiek uit met diverse provocaties. Het levert een bij vlagen boeiende maar ook ergernis opwekkende film op.

Een mooi symbool voor de wildgroei aan festivals: moeten we klagen over het almaar toenemende aanbod van festivals, filmdagen en speciale programma's of is het een culturele verrijking? Mensen gaan er graag heen, en zolang er subsidie voor is zullen het er ook niet minder worden. Op z'n minst is een betere spreiding op zijn plaats, alleen al deze week is het kiezen uit vijf festivals.

Dit jaar was CinemAsia in april, Camera Japan eind mei, en nu is er het tweede Dejima Japanese Film Festival. Waarom bundelen de organisaties hun krachten en ambities niet in één groot aan de Aziatische cinema gewijd festival?